

Точно 31 формации – 8 коалиции и 23 партии – ще се борят за доверието на гражданите на парламентарния вот на 4 април. На 20 февруари бе крайният срок за проверка на автентичността на приложените поне 2500 подписа в подкрепа на участие в изборите на формациите. В петъчното заседание от ЦИК обявяват, че и последните доклади от Главна дирекция ГРАО, която прави проверките, са пристигнали.

КОЙ КОЙ Е? – парламентарни рокади и извънпарламентарни фаворити

Ясно е кои са настоящите парламентарни формации, които отново кандидатстват за място, както и кои са „фаворитите“ за участие в бъдещия 45-и парламент. Това са коалицията ГЕРБ-СДС, на която единственото ѝ ново е, че ГЕРБ за първи път не участва сама в парламентарен вот, „БСП за България“, ДПС, новата партия на Слави Трифонов „Има такъв народ“, обединението „Демократична България“.

Това, което досега наричахме „Обединени патриоти“, вече е разединено така: ВМРО отива самостоятелно на избори, НФСБ-Воля се събраха в коалиция, „Атака“ се регистрира самостоятелно.

ЦИК

УКАЗАНИЯ ЗА ПРОВЕЖДАНЕ НА ИЗБОРИТЕ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ В СТРАНАТА НА 4 АПРИЛ 2021 г. В УСЛОВИЯТА НА ОБЯВЕНА ИЗВЪНРЕДНА ЕПИДЕМИЧНА ОБСТАНОВКА

С писмо №37-00-35/18.02.2021г., министърът на здравеопазването изпрати до НСОРБ „Указания за провеждане на изборите за народни представители в страната на 4 април 2021 година в условията на обявена извънредна епидемична обстановка във връзка с COVID-19“.

Министърът отбелязва, че стриктното придържане към и прилагане на описаните мерки е от ключово значение за защита здравето на участниците в изборния процес. Те са:

- правилно носене на защитна маска за лице, която трябва да покрива изцяло носа и устата (от основата на носа до брадичката), от всички участници в изборния процес през целия период;
- спазване на физическа дистанция от поне 1,5 м между участниците в изборния процес;
- периодична дезинфекция на ръцете на участниците в изборния процес;
- периодична дезинфекция на контактни повърхности и критични точки в изборителната секция.

В документа са разписани подробни указания за прилагане на:

- мерки и действия по отношение на сградата, в която се намира/т избирателната/избирателните секция/и и избирателната секция (залата или стаята, където се провежда гласуването);
- мерки и действия по отношение на членовете на секционните избирателни комисии, наблюдатели, кандидати, застъпници на кандидатски листи, упълномощени представители на партии, коалиции и инициативни комитети, представители на средствата за масова информация и друг персонал, въввлечен в изборите, извън посочените лица, като служители на общинска администрация, охрана и др.;
- мерки и действия по отношение на членовете на районните избирателни комисии;
- мерки и действия по отношение на избирателите в избирателната секция;
- мерки и действия при гласуване с подвижна избирателна кутия;
- мерки и действия в избирателна секция в лечебни заведения за болнична помощ;
- мерки и действия при преброяване и предаване на бюлетините;
- обработване на избирателната секция преди и след приключване на изборния ден;
- мерки и действия при провеждане на предизборната кампания, които предполагат физическо присъствие на участниците;
- мерки и действия при провеждане на предизборна кампания от врата до врата.

143 ГОДИНИ ОТ РАЖДАНЕТО НА ТРЕТОТО БЪЛГАРСКО ЦАРСТВО

Има една основна причина 3 март да е национален празник на България. Въпреки всички спорове за истинското значение на този ден, за липсата на истинска грижа за България от страна на Русия, за недостига на държавност, на 3 март 1878 г. се е случило нещо несъмнено – създадена е българската нация.

След 1762 г., когато Паисий пише своята „История славяно-българска“, започва българското Възраждане. Етнически единното българско население в земите на Османската империя започва да се превръща в народ. До този момент то има общ език, религия и обичаи, но не разполага със съзнанието за единство, за обща история и общо бъдеще. Възраждането прави точно това – превръща един от етносите в многоетническата Османска империя в народ. Този народ започва да осъзнава силата си, да открива смисъла на единството. Само народното съзнание може да роди личностите, които търсят свободата.

Но на 3 март, със създаването на самостоятелна българска държава, се ражда нещо съвсем ново – българската нация. Това е фиксираният ден, в който народът пораста и настига изведнъж другите държави в Европа и света. Това се случва почти половин век преди Турция да оформи собствена нация – едва при Атакюрк, в началото на XX век.

По-късно вече осъзналата се българска нация ще започне да формира национални идеали, да се стреми към обединение на всички територии, в които живеят българи. Именно националното съзнание е причина да се случи Съединението, да се

„Свободна България“, литография, популярна като творба на Георги Данчов-Зоографина, според някои неин автор е Хенрих Дембицки

обяви Независимостта и да се осмисли България като държава със собствени интереси. Така че Трети март наистина е национален празник, чието значение надскача обикновената представа за освобождаване от османския гнет. Не просто Освобождение от миналото, а свобода за бъдещето обещава тази дата.

И трябва да търсим смисъла ѝ не толкова в историческите противоречия, колкото в последните. Налага се да осъзнаем, че е недостиг на национално съзнание да се усещаме освободени от някой друг, да отричаме собствената си готовност да пораснем. Русия и войната ѝ срещу Османската империя са историческо обстоятелство, не историческа причина за нашата свобода. Това не може да намали благодарността ни за помощта, но не трябва да скършва самочувствието ни.

За съжаление, националното ни самосъзнание често е било подлагано на изпитания. Дори днес понякога доброволно се държим като етнос, нападайки другите етноси, които са част от българската нация. Понякога сме просто народ, който се чувства обездържавен, защото няма власт над собствената си съдба или тази власт е само фиктивна. Но това също е белег на занижено национално самочувствие.

Имаме нужда от ново Освобождение, от втори национален процъпкулник. Няма да го постигнем, ако сме обърнати само към миналото.

Трети март е дата, свързана с бъдещето.

Честит празник!

ИЗТОЧНИК:
„Площад Славеиков“

Два пъти дневно автобус от Брацигово ще пътува до Пазарджик

Уважаеми съграждани,

Община Брацигово полага непрестанни усилия, за да бъде осигурен автобусен транспорт за населението на общината, което в контекста на настоящите обстоятелства, породени от епидемичната обстановка, е изключително трудно.

След като от страна на Община Брацигово бе направено всичко възможно за разрешаване на възникналите затруднения по отношение на обезпечаването на автобусния превоз до град Пазарджик, ви уведомявам, че считано от 22.02.2021 г., ще бъде осигурен автобусен транспорт всеки работен ден, както следва:

- от град Брацигово през село Бяга и село Исперихово до град Пазарджик – всеки работен ден в 6:30 часа и 11:30 часа.
- от град Пазарджик през село Исперихово и село

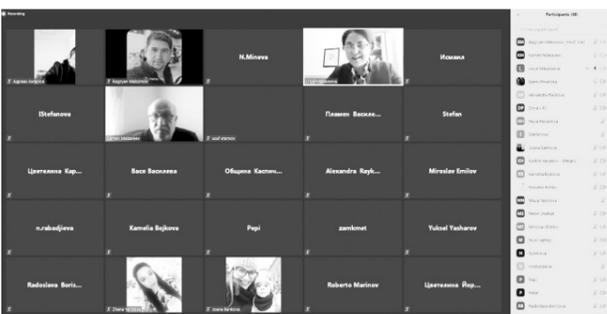
Бяга до град Брацигово – всеки работен ден в 14:10 часа и 19:30 часа.

Продължаваме да полагаме усилия за намиране на устойчиво и дълготрайно обезпечаване на пътуването на населението от община Брацигово до областния град – Пазарджик.

Снимката е илюстративна

С уважение: Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

Програма РОМАКТ, съобразено с интересите на общините, с които работи, проведе двудневен онлайн семинар за местна власт на тема „Национални програми 2021-2027 от фондовете на ЕС в помощ на общинските политики за социално приобщаване“.

Семинарът цели да повиши информираността на заинтересованите страни от местно ниво относно възможностите за финансиране на мерки и дейности за приобщаване на уязвими общности от плановете за интегрирано развитие на общините (ПИРО) и за из-

пълнение на Националната стратегия за равенство, приобщаване и участие на ромите 2021-2030.

Експертите ни представиха последните версии на следните програмни документи за управление на средствата от фондовете на Европейския съюз:

- Програма за развитие на човешките ресурси (ПРЧР);
- Програма за образование (ПО);
- Програма за околна среда (ПОС);
- Програма за развитие на регионите (ПРР);
- Програма за храни и/или основно материално подпомагане (ПХОМП);
- Стратегически план за развитие на земеделието и селските райони (СПРЗСР).

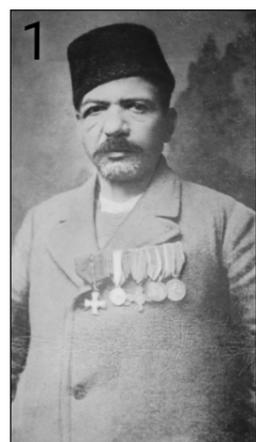
С особен фокус бяха представени и интегрираните териториални инвестиции – ИТИ, както и условия, на които трябва да се отговори при кандидатстване по мерките на новите оперативни програми.

В допълнение бе представен и Националният план за възстановяване и устойчивост, който също се явява един възможен финансов източник за разрешаване на проблеми и нужди на уязвими общности.

Иванка СТЕФАНОВА

Между нас казано...

„И разбираш, че родината ти – това е твоят език; достойнствата му, неговото несъвършенство – това са неотделими от теб достойнства и съвършенства; ти не съществуващ отвъд езика.“¹ И ако се замислим, действително се оказва, че човекът го няма отвъд речта. Той пази паметта на исторически събития, на историята на рода си и дори на спомени от собствените си преживявания благодарение именно на словото. Без него със сигурност не бихме могли да се определим нито като хора, живеещи в границите на определена държава, нито пък щяхме да говорим за каквато и да било култура, пренесена през вековете. Щяхме да сме обикновени животни, водени единствено от първичните инстинкти и желанието да оцелеем поне още ден, и нямаше да се интересуваме нито за своите корени, нито от това какво ще оставим след себе си.

И може би тук е моментът за пореден път да си зададем въпроса дали говорим за България достатъчно, дали пазим паметта за дедите си, или по-скоро мълчим и се правим, че не забелязваме как Забравата лакомо поглъща все по-голяма част от историята ни. Някои

Защо Забравата поглъща историята ни?

сигурно ще кажат, че темите, засягащи националното ни самосъзнание, масово се обсъждат най-вече когато наближи празник като 3-ти март, но това съвсем не бива да е така. И ще са прави, разбира се. Но нека си представим, че има и такива, които дори и на този ден няма какво да кажат. И точно тяхното мълчание се оказва една от пробойните, през които прониква Забравата.

„Словото е спойката на паметта и механизмът, чрез който тя се съпротивлява на забравата.“ – твърди съвременната писателка Яница Радева.² Как иначе щяхме да говорим за историята си, за традициите, за героите си, пък и не само, ако нямаше реч? Нямаше да можем дори да си задаваме правилно въпросите, камо ли да търсим отговорите им. Цялото човешко съществуване в своята съвкупност от минало, настояще и бъдеще е тясно свързано със словото. А човекът представлява малка част от огромния пъзел на живота и когато не използва речта, за да припомня за живелите преди него, а и да

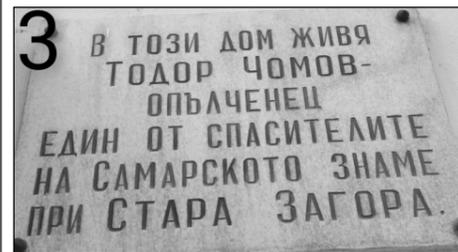
остави нещо след себе си, с което другите да го споменават, „той сякаш е изгубен във времето, присъствието му във всеки миг не е съвсем определено.“³

„Словото е спойката на паметта“ и затова нека сега, по повод 3-ти март, да припомним отново част от историята, която не бива да бъде забравяна. Става дума именно за „участието на Брацигово в Национално-освободителното движение“, което „не свършва с героичното Априлско въстание 1876 година. (...) По документи и спомени, в Опълчението участват и брациговци“: Тодор Стоянов Чомов, Димитър Ангелов Коцов/Костов/, Илиа Ангелов Драгов, Костадин Ангелов Драгов, Ангел Атанасов Стоянкин/Стоянов/, Димитър Стоев, Филип Георгиев Кюсейлиев, Георги поп Харитов, Иван Стоянов, Тодор Стоянов, Димитър Кънчев, Димитър Акацов, Костадин Ангелов Траянов, Димитър Попов.⁴

Една от най-забележителните фигури по време на боевете е тази на Тодор Чомов. „Роден през 1857 година. Единствен син на Здравка и Стоян Чомови. Останал сирак, за него проявява грижи поп Сокол. (...) Забележително е участието му в боя при Стара Загора като един от участниците в спасяването на Самарското знаме – 19 юли 1877 година. През август (...) се сражава на Шипка. Тежко ранен, е изпратен на лечение в Русия. След оздравяването си отново е в бойната част. (...) За забележителното си участие е получил ордени и медали.“⁵

„И разбираш, че родината ти – това е

твоят език.“ Словото отразява в себе си човешката история с целия колорит на различните епохи и разбираня. А за да почувстваме и своята принадлежност към постоянно течащото време, трябва да използваме езика, за да се впишем в него, защото иначе рискуваме в даден момент Забравата да поглъне и нас самите.

Снимките изобразяват:

1. Портрет на Тодор Чомов (снимката е предоставена от Исторически музей, гр. Брацигово)

2. Златната чаша, подарена на Тодор Чомов от руския император (снимката е предоставена от Исторически музей, гр. Брацигово)

3. Паметната плоча, поставена на къщата, където е живял Тодор Чомов (снимката е предоставена от г-н Димитър Дънеков)

¹ Сергей Лебедев, Предел на забравата, С.: Кръг, 2020, пр. Денис Коробко, с. 11

² Яница Радева, Какво забравяме, когато преминем предела на забравата, „Литературен вестник“, 4/2021, с. 6, к. 2

³ Сергей Лебедев, Предел на забравата, С.: Кръг, 2020, пр. Денис Коробко, с. 29

⁴ Данните са от справка на Исторически музей, гр. Брацигово, изд. на 29 януари 2021 г., съст. Търпо Рашайков, 30 януари 2002 г.

⁵ Пак там.

На седянката...

През 2021 година се навършват 143 години от подписването на Санстефанския мирен договор и появата на Третата българска държава на картата на света. Сякаш по традиция, дискусии, които се водят на този ден, засягат най-вече теми като родолюбието, национализма и саможертвата в името на свободата. Но в никакъв случай въпросите не се изчерпват дотук.

В „На седянката“ в настоящото издание разговаряме с двама историци по онези теми, които може би често биват премълчавани и дори понякога преиначавани. Около всяко историческо събитие има факти, които се оказват малко известни, както и съществуват истории, които чакат ред, за да бъдат чути.

За любопитните факти около Освобождението, за завещаната ни свобода и за битките, които българинът води днес, разговаряме с г-жа Таня Янева – учителка по история в гр. Брацигово.

– Всяка година по време на честванията на Националния празник накратко се припомня историята около боевете при връх Шипка и Освобождението на България. Със сигурност обаче има и интересни факти, които по една или друга причина са останали малко известни сред обществото. Бихте ли разказали някой подобен любопитен епизод?

– Любопитните факти около битката при връх Шипка са няколко. Много от историците разглеждат историческите събития през призмата на своите възгледи и може би това е причината информацията, която чуваме, понякога да бъде субективна. Все пак битката при Шипка е доказателство за жертвоготовността, на която българите са способни в името на родината. Доказателство, че свободата не ни е дадена даром.

Опълченците се изправят срещу огромната турска армия, въпреки че не са професионално подготвени. И нещо повече – основният проблем, превърнал боевете в изключително мъчителни, с който българите се сблъскват по време на сраженията в горещите дни на август, е недостигът на вода. Причината за това е, че врагът контролира 2/3 от водоемите. В тази ситуация опълченците разчитат почти изцяло на жителите на Габрово, които ги снабдяват с вода, като я носят на ръка до мястото на битката.

При решителното сражение в боевете се

включват и ранените, които не могат да се бият наравно с останалите, но затова пък им носят оръжията. По този начин те отново са на бойното поле.

За силата на духа и героизма на българските опълченци свидетелства и написаното от Николай Столетов в телеграма до руското посолство: „Що се отнася до българите, те не ще се уплашат, дори да използваме и до последния човек.“

– Из книгата „Писмата на Левски“ (изд. Сдружение „Българска история“, 2019) откриваме следния цитат от Апостола: „Ето, близо е вече времето да докажем на душманите, че българинът не ще бъде вече роб, а свободен.“ Според Вас ние днес имаме ли свободата, за която са се борили предците ни? Кое е онова, за което водим битки сега?

– Според мен, онази свобода, за която са жадували и са се борили Васил Левски, Раковски, Бенковски, опълченците и още много наши предци, онази свобода, която те успяват да извоюват и ни завещават, ние днес я имаме. Въпросът е доколко се чувстваме свободни. Всеки човек приема свободата по свой собствен начин. Един жадува за едно, друг се бори за друго и това определя многото и различни аспекти, в които се разглежда свободата в днешно време.

Сега ми идва на ум нещо интересно. Когато попитали Васил Левски кой ще ни бъде цар, когато се освободим, той отговорил, че царят няма да бъде вече само един човек, а цял един народ.

В днешно време някои приемат борбата като битка за нещо материално, а други я свързват с патриотизъм и родолюбие. Аз мисля, че най-важното, за което трябва да се борим, е да запазим българското, като се стремим най-вече да не изменяме историята. Трябва да помним заветите на нашите предци, да пазим онова, за което те са се борили и са дали живота си.

– Какво ще пожелаете на читателите за Националния празник?

– Пожелавам им предимно здраве, предвид времето, в което живеем, и щастие. Хубаво ще е да носим родолюбието в сърцата си през цялото време, а не да се сещаме, че сме българи, когато дойде датата на някой национален празник.

Пожелавам на читателите да обичат България и да предадат любовта си към нея и на бъдещите поколения!

По въпросите как Националният празник се приема от различните поколения и дали национализмът се занемарява през последните години, разговаряме с г-н Иван Белемезов, дългогодишен учител по история в гр. Брацигово.

– От доста години насам учебният материал по история бива съкращаван, често и преиначаван. Това, разбира се, води след себе си и разлика в разбиранията и отношението към историческите събития сред випуските. Ако говорим обаче конкретно за Освобождението на България, смятате ли, че поколенията приемат събитието по различен начин?

– По въпроса дали 3-ти март трябва да е Националният празник се спори. Но 3-ти март е датата, на която България за трети път се появява на картата на света с подписването на Санстефанския мирен договор, като предишните два пъти са 681 година, когато е създадена Аспарухова България, и 1187 година, когато страната ни е освободена от византийска власт.

По-голямата част от хората почитат празника, прекланят глави пред героичното на всички онези, които са се борили за страната ни и са загинали в името на свободата. Разбира се, има и такива, които не тачат 3-ти март, пък и другите празници, и това според мен се дължи по-скоро на факта, че те нямат достатъчно информация за събитията и това ги прави безразлични.

– Много хора считат, че 3-ти март е обикновен почивен ден, в който могат да поспят до късно, а в следобедните часове да излязат с приятели. Според Вас, къде се корени този проблем и какви са начините за промяна на мисленето на тази част от обществото?

– Този проблем се корени основно в политиката на страната. Смятам, че голяма част от хората, които ни управляват, нямат познания и самите те обезличават празници като 3-ти март с отношението си. Тържествата са се превърнали сякаш в рутина – всяка година речи на Шипка, в които общо взето се повтаря едно и също – поднасяне на цветя пред паметниците на загиналите за Освобождението на България. И всичко това се случва заради традицията на този ден да се прави така, а не толкова от истинска признателност. Защото за да е признателен човек, трябва да има познания за събитията, а не да ги извършва машинално. Освен това, един истински родолюбец не би трябвало да издига паметници на онези, които по някакъв начин са навредили на родината му. И не би трябвало да им носи венци и да им се кланя. Но през двадесети и двадесет и първи век ставаме свидетели и на това.

Някои хора приемат Националния ни празник като обикновен почивен ден, защото той така се таксува от същите управляващи, които влияят с поведението и решенията си на голяма част от народа, издигат паметници и говорят с уважение за онези, които най-малко го заслужават, а в същото време загърбват истински достойните.

– Какво ще пожелаете на читателите по случай Националния празник 3-ти март?

– Много ми се иска младите хора да се интересуват от историческите събития повече и по този начин обезличаването и простотията да бъдат изтласкани, а тяхното място да бъде заето от познания и истинска почит.

Изказвам своята най-сърдечна благодарност за съдействието на Исторически музей – гр. Брацигово, и в частност на г-жа Йорданка Василева, както и на г-н Димитър Дънеков, бивш дългогодишен сътрудник на в. „Априлици“!

Безопасността на пътищата срещу свободната паша

С нарочно писмо до общините Държавната агенция „Безопасност на движението по пътищата“ припомня, че съгласно чл. 37о, ал. 1 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи в решенията на Общинския съвет за определяне на размера и местоположението на мерите, пасищата и ливадите за общо и за индивидуално ползване, с които се определят и правилата за ползване на имотите, следва да се предвидят проکاری за селскостопански животни до местата за паша и водопоите, охрана на тези имоти, както и въвеждане на съответни забрани и ограничения. В тази връзка Агенцията призовава за предприемане превантивни действия за недопускане създаването на условия за пътно-транспортни произшествия с пасищни животни, в т.ч.:

1. Провеждане на инструктажи/информирание чрез кметовете на кметства и кметските наместници на земеделските стопани, ползвателите на пасища, мери и ливади от общинския поземлен фонд за недопускане на излизането на животни или стада в обхвата на пътищата от републиканската и общинската пътна мрежа. При провеждането на инструктажите следва да се обърне внимание и за отговорността, въведена в чл. 106, ал. 1 от Закона за движението по пътищата, съгласно който водачите на пътни превозни средства с животинска тяга, на животни или на стада трябва непрекъснато да направляват животните така, че да не създават пречки и опасности за движението, и да не ги оставят без надзор в обхвата на пътя.

2. Определяне на безопасни маршрути с необходимата ширина за безпрепятствено преминаване до общинските мери и пасища за придвижване на стада, като приоритетно се ползват съществуващите проکاری, горските и полските пътища.

3. Организиране охрана на пасища, мери и ливади от общинския поземлен фонд от страна на земеделските стопани, сключили договори за наем или аренда за отглеждане на пасищни животни.

4. При сключване на договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от общинския поземлен фонд да се включва задължение на земеделските стопани за изграждане на огради или електропастри по реда на чл. 47м, ал.3, т. 1 от „Правилника за прилагане на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи“.

5. Предприемане на мерки съвместно с администрациите, управляващи пътищата, за сигнализиране на пътните участъци, в които е възможно внезапно навлизане на животни върху платното за движение, чрез поставяне на пътни знаци, определени в чл. 34 от Наредба No 18 от 23 юли 2001 г. за сигнализация на пътищата с пътни знаци – А21 „Възможна е поява на домашни животни“ и А22 „Възможна е поява на диви животни“.

6. Осъществяване на контрол от общинските органи, кметовете на райони, кметства и наместници за изпълнение на мероприятия по осигуряване на безопасността на движение по пътищата, при отглеждане на пасищни животни.

Тези мерки е целесъобразно да се обсъдят в рамките на общинските комисии за безопасност на движение по пътищата, в съответствие със заложените правомощия в нормативната уредба, като се набележат превантивни мерки в съответствие със задълженията на ползвателите на земеделски земи по Закона за опазване на земеделските земи, Закона за собствеността и ползването на земеделските земи и приложимите нормативни актове.

ЦЕНТРАЛНО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ
ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II СТЕПЕН – ПАЗАРДЖИК
4400 гр. Пазарджик, ул. „Втори януари“ №10, тел. 034/445 463

О Б Я В А

*относно обявяване на прием на курсанти
във Висше военновъздушно училище
„Георги Бенковски“ – гр. Долна Митрополия*

Със заповед № ОХ-7/05.01.2021 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени **54 места** за обучение на курсанти във Висше военновъздушно училище „Георги Бенковски“, гр. Долна Митрополия, в специалности:

- летец пилот – 25;
- ръководител на въздушно движение – 7;
- летателни апарати и авиационни двигатели – 6;
- летищно осигуряване – 5;
- радиоелектронно оборудване на летателни апарати – 6;
- авиационни, електроприборни и автоматични системи – 5.

Информация по обявата, заповедта на министъра на отбраната на Република България, обявените длъжности, необходимите документи и всички свързани с обявата въпроси може да получите в стая № 31 на ет. 3 във **Военно окръжие II степен – Пазарджик** и/или на телефони: 0885 108 129, 034 445 463, както и на www.af-acad.bg

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ:
25.06.2021 г.

ЦЕНТРАЛНО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ
ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II СТЕПЕН – ПАЗАРДЖИК
4400 гр. Пазарджик, ул. „Втори януари“ №10, тел. 034/445 463

О Б Я В А

*относно обявяване на прием на курсанти
във Висше военноморско училище
„Н. И. Вапцаров“ – гр. Варна*

Със заповед № ОХ-7/05.01.2021 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени **48 места** за обучение на курсанти във Висше военноморско училище „Н. И. Вапцаров“, гр. Варна, в специалности:

- корабоводене – 6;
- корабни машини и механизми – 6;
- военноморски комуникационни и радиотехнически системи – 5;
- кибероперации – 11;
- медицинско осигуряване на въоръжените сили – 20.

Информация по обявата, заповедта на министъра на отбраната на Република България, обявените длъжности, необходимите документи и всички свързани с обявата въпроси може да получите в стая № 31 на ет. 3 във **Военно окръжие II степен – Пазарджик** и/или на телефони: 0885 108 129, 034 445 463, както и на www.naval-acad.bg

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ:
25.06.2021 г.

ЦЕНТРАЛНО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ
ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II СТЕПЕН – ПАЗАРДЖИК
4400 гр. Пазарджик, ул. „Втори януари“ №10, тел. 034/445 463

О Б Я В А

*относно обявяване на прием на курсанти
в Национален военен университет
„Васил Левски“ – гр. Велико Търново*

Със заповед № ОХ-7/05.01.2021 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени **231 места** за обучение на курсанти в Национален военен университет „Васил Левски“, гр. Велико Търново, в специалности:

– мотопехотни и танкови войски – 34;	– РТВ – 8;
– разузнаване – 17;	– ЗРВ – 8;
– електронно разузнаване и електронна война – 5;	– АЗРВО и БП – 10;
– полева артилерия – 45;	– МРП и Т – 25;
– ПВО на войските – 29;	– танкова и автомобилна техника – 5;
– инженерни войски – 12;	– военни КИС - КТ и Т – 11;
– АИР – 7;	– военни КИС - КС и Т – 15.

Информация по обявата, заповедта на министъра на отбраната на Република България, обявените длъжности, необходимите документи и всички свързани с обявата въпроси може да получите в стая № 31 на ет. 3 във **Военно окръжие II степен – Пазарджик** и/или на телефони: 0885 108 129, 034 445 463, както и на www.nvu.bg

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ –
11.06.2021 г.

ЦЕНТРАЛНО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ
ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II СТЕПЕН – ПАЗАРДЖИК
4400 гр. Пазарджик, ул. „Втори януари“ №10, тел. 034/445 463

О Б Я В А

*относно вакантни длъжности
в „Национална гвардейска част“
за приемане на военна служба на лица,
завършили граждански средни или висши
училища в страната и чужбина,
и определяне условията и реда
за провеждане на конкурс*

Със заповед № ОХ-23/13.01.2021 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени **60 (шестдесет) вакантни длъжности в „Националната гвардейска част“, които следват да се заемат след провеждане на конкурс.**

Информация по обявата, заповедта на министъра на отбраната на Република България, обявените длъжности, необходимите документи и всички свързани с обявата въпроси може да получите в стая № 31 на ет. 3 във **Военно окръжие II степен – Пазарджик** и/или на телефони: 0885 108 129, 034 445 463, както и в офисите за военен отчет в общините.

СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ –
08.03.2021 г.

О Б Я В А

**КООПЕРАЦИЯ „СИЛА“ В ЛИКВИДАЦИЯ – ГР. БРАЦИГОВО ПРОДАВА
автомобил КАМАЗ с крантоварач и лек автомобил „РЕНО“.**

Цена по договаряне. Огледът на същите може да се направи след предварителна уговорка.
Връзка с представител на Ликвидационната комисия – на телефон 0888 044 412, Георги Карналов.

Кооперация „Сила“ в ликвидация
гр. Брацигово

Изисквания за безопасност и качество на храните в детски заведения и училища

В ДВ, бр. 8 от 29.01.2021 г., е обнародвана Наредба № 2 от 2021 г. за специфичните изисквания към безопасността и качеството на храните, предлагани в детските заведения, училищните столове и обектите за търговия на дребно на територията на училищата и на детските заведения, както и към храни, предлагани при органи-

зираните мероприятия за деца и ученици.

Наредбата отменя досегашната Наредба № 8 от 2018 г. и цели преодоляване на разминаванията в подзаконовите нормативни актове и контролната дейност на МЗХГ, БАБХ и Министерството на здравеопазването.

Любопитно за националния ни празник

Трети март е най-големият ни национален празник. Знаем, че на този ден България се е освободила от турско робство, че е подписан Санстефанският мирен договор и че на връх Шипка, където са се водили боеве, е построен паметник... Има и обаче още няколко факта, които не знаем.

Вижте какво вероятно не сте чували за празника:

Договорът всъщност е подписан на 19 февруари.

3 март е по нов стил, а подписването на пакта е осъществено като своеобразен подарък от страна на руската дипломация към император Александър Втори, възкачил се на престола на 19 февруари 1855 г., а през 1861 г. на същата дата подписал декрета за отмяна на крепостното право.

По тази причина, а не заради заслугите си към България, той става известен у нас като Цар Освободител.

Преговорите по сключването на договора започват в главната квартира на руската армия в Одрин, като от 12 февруари се водят в Сан Стефано. Мирният договор е подписан в къщата на семейството на Симеон Паша в Сан Стефано, което днес е квартал в Истанбул, разположен е на Мраморно море, на около 10 километра западно от историческия център на града.

Разпоредбите от Сан Стефано са унищожени с подписването на Берлинския

договор по време на конгрес без представител на България.

Решенията на свикания в Берлин международен конгрес (1/13 юни-1/13 юли 1878 г.) вземат единствено шестте велики сили – Англия, Австро-Унгария, Германия, Италия, Русия и Франция. Заседанията се ръководят от германския канцлер Ото фон Бисмарк. Екзарх Антим I (свален от поста си и заточен в Мала Азия по решение на Високата порта още на 14 април 1877 г.) още преди началото на конгреса отправя молба към руското правителство за изпращане в Берлин и на български делегат, но лично канцлерът – княз Горчаков, отхвърля тази молба. В германската столица има представители на Румъния, Гърция, Черна гора и Сърбия.

На 26 август 1934 г. цар Борис Трети открива високия над 30 м паметник на връх Шипка – един от символите на Освобождението. Присъствали са над 100 000 души, от които 80 живи опълченци – преки участници в епичните боеве.

Какво не знаем? Истинският връх Шипка, където е било главното командване при отбраната на прохода, е на север от главното било и превала на прохода. Висок е 1232 м.

Върхът, където е днес паметникът на Свободата, се е наричал Свети Никола.

През 1951 г. с указ му е дадено ново име – връх Столетов (на името на генерал Николай Столетов, командир на Шипченския отряд, към който са причислени и 5 дружини български опълченци). През 1977 г. е преименуван на Шипка, но връх Шипка вече съществува и за да се избегне абсурдът, на истинския връх Шипка се дава също ново име – Малка Шипка.

Ето защо днешният връх Шипка е изкуствено „преместен“ с около 1 км на юг и е поставен на мястото на връх Свети Никола.

С Шипка е свързан и още един малко известен факт, относно това в каква посо-

ка да гледа лъвът на паметника.

Според първоначалния проект, на върха на пресечената пирамида е трябвало да се постави огромен бронзов лъв, който да гледа на север. Той вече бил отлят в Софийския военен арсенал – от 28 бронзови черупки с общо тегло 28 тона, и трябвало да се пренесе на върха на части, за да се сглоби като обемен пъзел. Мулета и катъри изтеглят лъва до върха... И когато се умувало как 8-метровият цар на животните да бъде качен на кулата, румънското правителство протестираше: „Не може българският национален символ да гледа на север! Това намиришава на териториални претенции!“ Тогава Министерският съвет решил лъвът да се обърне на юг, но едновременно реагирала Гърция и Турция. Намеквало се е, че с този акт българите търсели реванш за Ньойския договор.

Заради международния натиск политиките ни се прекланят и свалят лъва от върха на паметника, „поставят“ го на козирката над главния вход от северната страна, обърнат на запад. Познатей какво се случило – дошла мълниеносна реакция от Сърбия! Сръбският посланик дори връчил официална нота. „Погледът на българския лъв на запад пречи на двустранните отношения между двете страни.“ И така, пак се събрал Министерският съвет. Накрая било взето решение лъвът да гледа на изток, откъдето са дошли освободителите.

Говори се, че след това решение българите приели всичко на майтап. Те се шегували, че лъвът гледа към Черно море, защото рибите в него са неми и не могат да протестират, а кабинетите на двама министри се занимавали с „въртенето на лъва в различните посоки на света...“

Строежът на монумента продължава отново през 1931 г. Трябвало да се постави фигурата на лъва над главния вход на вече построената паметник и да се направят окончателните довършителни работи.

„Априлци“

Ликът на Петлешков грейна на фасадата на пловдивско училище, носещо неговото име

Шестметров лик на Васил Петлешков украси фасадата на учебното заведение в район „Западен“ в Пловдив, чийто патрон е революционерът. 18 флакона спрей и половин ден работа на художника и скулптор Ангел Каравланов коствало обновяването на сградата, на което се радват и педагози, и ученици, а и целият квартал.

Директорката Сийка Зрънчева се „заразила“ от идеята покрай колежката си Гергана Аврамова, която ръководи СУ „Христо Г. Данов“. Авторът вече е изобразил книжовника на сградата на школото в кв. „Гагарин“, а за радост на подготвачите, украсил и техния сектор с по-детски сюжети. Когато Зрънчева решила да „проучи“ художника и допълнително в интернет, се оказало, че той вече е разкрасил и пловдивската ДГ „Бреза“, и ОУ „Пенчо Славейков“ в Белащица. А когато се решила да го потърси в началото на миналата седмица, майсторял лика на Апостола върху фасадата на ОУ „Васил Левски“ в Хисаря.

Още на следващия ден пловдивското ОУ „Васил Петлешков“ осигурило необходимата вишка, за да бъде изрисувано и то. За половин ден авторът не само че изобразил патрона, а пред-

ложил и начин да заличи графити в долната част на западната фасада на училището. Там, на мястото на драканиците, вече е емблемата на школото – отворена книга и мотото:

„И ние, петлешковци, сме горди с твоя огън да горим!“

Тази година, когато се отбелязват 145 г. от Априлското въстание, е точно време да отдадем почит към нашия Петлешков, казва Сийка Зрънчева. Работата на художника се превърнала и във вълнуващо преживяване за учениците във време, когато пандемията е прекратила всякакви събития и е ограничила дейностите извън задължителния учебен процес. „Това изкуство може и да е спорно, но вече има своето място и намира път към децата“, смята директорката. А, след като за седмица изрисувал 3 училища и 4 детски градини, Ангел Каравланов е категоричен: „Който ми каже, че не може да промени света, греш!“

Източник: www.marica.bg

145 г. ОТ ОСНОВАВАНЕТО НА МЕСТНИЯ РЕВОЛЮЦИОНЕН КОМИТЕТ

През 1875 г. започва подготовка за въстание в България. Гюргевският комитет се заема с тежката и отговорна задача да организира всеобщо въстание.

ния бряг на р. Марица.

България по това време е разделена на IV окръга, а най-трескавата подготовка е на територията на IV революционен окръг с ръководители Георги Бенковски и Панайот Волов. Те обхождат селищата по левия бряг на р. Марица, където възобновяват дейността на старите комитети и основават нови. Започва и организацията на окръга по дес-

ния бряг на р. Марица.

Бенковски пристига за втори път в Т. Пазарджик на 19 февруари, там той стои едно денонощие и на 20 февруари заминава за Радилово, където основава комитет. В състава на комитета влязали: Георги Ангелиев, свещеник Георги Димитров, Никола Коцев, Димитър Вачков, Тончо Попов, Никола Батаклиев, Януш Спасов, Стоян Игнатов и учителят Костадин Николаев. Бенковски, на 21 февруари, заминава сам за Пещера. Докато той бил още в Радилово, за Брацигово изпратили дядо Тодор Банчов (хайдут Тодор), за да предизвести идването му.

На 22 февруари 1876 г. рано сутринта в къщата на Никола Боянов в Брацигово пристига Георги Бенковски.

По негова покана, в къщата на Боянов били повикани Петър Ликоманов, Атанас Търпоманов, Ив. Юруков, Ангел Юруков, Стоян Юруков, Щерю Бъчваров, Петко Янков, Дамян Дойчев, Ангел Мижорков, Петър Батаклиев, свещеник Никола (поп Сокол), свещ. Димитър Арнаудов, Христо Юруков, Михаил Манчев, Димитър Зогов и Васил Петлешков.

След като се събрали всички, Бенковски им казал: „Аз съм дошъл да ви каня на кървава сватба. Не съм дошъл да ви постилам дъшеци, а да разруша всичко, що имате. Съгласявате ли се да участвате на тази сватба? Ако се съгласявате, то преди да ви открия всичко, трябва да се заклънете. Затова нека един от свещениците да отиде и донесе евангелието, кръста и епар-

харила!“

Под председателството на Бенковски се основава местният

революционен комитет. Най-тържествено всички произнасят клетвата пред евангелието, сабята и пищова: „Заклевамъ се въ единосущнаго Животворящаго Бога Отца, че свето ще паза тайните, които ще ми повери Ц.Б.Р.К. Когато настъпи часът на революцията, няма да пощада нито имотъ, нито животъ, нито жена и деца, а ще вляза въ редовете да се бия. За уверение целувамъ честния кръстъ, камата и револвера.“

За председател на комитета е избран Никола Троянов (поп Сокол), а за секретар Васил Ангелов Петлешков.

След основаването на местния революционен комитет Васил Петлешков изцяло се отдава на революционната идея и на борбата за свободата на изстрадалия народ.

Комитетът в Брацигово става средище на революционните копнежи за околните села. Определят се райони за агитация от членовете на революционния комитет: за с. Козарско и с. Жребичко – поп Сокол и Никола Боянов, за с. Бяга – Васил Петлешков и Петър Ликоманов, за с. Розово – Ангел Арнаудов и Васил Петлешков, и за с. Равногор – Щерю Ликоманов и Стоян Юруков. Местният революционен комитет разширява своята дейност и в селата Радилово и Капитан Димитриево. Изградените революционни комитети са на пряко подчинение на Брацигово – формира се Брациговски въстанически пункт.

Започват усилен дни на подготовка за предстоящото въстание: събират се пари за закупуване на оръжие, барут, олово, изработват се черешови топчета, фишеци, лят се куршуми, учителката Ана Гиздова шие знамето на въстаниците, провеждат се военни занятия.

Малцина са днес хората, които са готови да жертват живот и имот за Свободата.

Всички ние трябва да се гордеем, че сме потомци на достойни българи, които се отдават безусловно на борбата против турския поробител, за да живеем ние сега свободни и независими.

Поклон!

(Правосисът на имената в текста е запазен)

Използвана литература:

1. „История на Брациговското въстание“, Н. Петлешков и И. Йеремиев, П., 1905;
2. „Васил Петлешков“, И. Унджиев, 1935;

Йорданка ВАСИЛЕВА, Вр.И.Д.Д.ГИМ

ТУРИСТИЧЕСКО ДРУЖЕСТВО – БРАЦИГОВО

гр. Брацигово, обл. Пазарджик, ул. „Христо Смирненски“ №1,
фирмено дело 22/2013г. по описа на ПЗОС с код 520 ЕИК: 176544112,
тел.: 0878 570 825 / 0889 493 996, e-mail: td_bratsigovo@abv.bg

Снимка: Николай Шопов

КАЛЕНДАРЕН ПЛАН

ЗА 2021 ГОДИНА

Част от мероприятията са съобразени с плана на Общината за развитие на туристическите пешеходни маршрути. Останалите са примерни предложения за походи и излети.

Очакваме нови предложения и желаещи да бъдат организатори.

14 февруари

Поход до манастира „Св. Петка-Мулдавска“ над Асеновград по повод годишнина от обесването на Левски.

Февруари

Почитуване на пътеката от Брацигово до „Кацаров кайнак“.

3 март

Поход по случай Националния празник 3-ти март.

Март

Почитуване, маркировка и указателни табели по маршрута „Римски мостове“ в района на гр. Брацигово.

Април

Почитуване, маркировка и указателни табели по маршрута „Римски мостове“ в района на гр. Брацигово.

25 април

Излет – еко пътека „Устина“.

Май

Маркиране на пътеката Козарско – „Въртян камък“ – Брацигово.

22-23 май

Автопоход до Странджа планина.

Май

Почитуване, маркиране на пътеки и поставяне на табели за популяризиране на мегалити в района на село Жребичко.

Юни

Почитуване на пътеката от леговище „Розовски вриз“ до гр. Брацигово.

26-27 юни

Поход Брацигово – Атолука – Равногор – Брацигово по случай 112 години от провеждане в местността Атолука на 9-ия национален туристически събор.

Юли

Подобрения по маршрута Равногор – Жребичко.

10-11 юли

Поход Калофер – Райското пръскало – вр. Ботев.

17-18 юли

Поход от „Св. Илия“ – Равногор, до „Св. Илия“ – Жребичко.

Август

Подобрения по маршрута Равногор – Жребичко.

7-8 август

Поход в Пирин.

21-22 август

Изкачване на Баташки снежник.

11 септември

Излет – Жребичко – вр. Вълчан.

25 септември:

Излет – леговище „Розовски вриз“ – пещера „Дупката“

9 октомври

Излет – Розово – Вековен бук.

Октомври

Почитуване на пътеки.

Ноември

Почитуване на пътеки.

11 декември

Отчет за годината и коледен празник.

ЗАБЕЛЕЖКА:

Проявите няма да се провеждат при неподходящи метеорологични условия или липса на участници. Може да се наложат промени на някои от мероприятията и заменянето им с други.